

¹وَكَانَ فِي السَّنَةِ الرَّابِعَةِ لِيَهُوَاقِيمَ بْنِ يُوشَبَّا مَلِكِ يَهُودَا أَنْ هَذِهِ الْكَلِمَةُ صَارَتْ إِلَى إِزْمِيَا مِنَ الرَّبِّ،² خُذْ لِنَفْسِكَ دَرَجَ سِفْرٍ وَاكْتُبْ فِيهِ كُلَّ الْكَلَامِ الَّذِي كَلَّمْتُكَ بِهِ عَلَى إِسْرَائِيلَ وَعَلَى يَهُودَا وَعَلَى كُلِّ الشُّعُوبِ، مِنْ الْيَوْمِ الَّذِي كَلَّمْتُكَ فِيهِ مِنْ أَيَّامِ يُوشَبَّا إِلَى هَذَا الْيَوْمِ.³ لَعَلَّ بَيْتَ يَهُودَا يَسْمَعُونَ كُلَّ الشَّرِّ الَّذِي أَنَا مُفَكِّرٌ أَنْ أَصْنَعَهُ بِهِمْ، فَيَرْجِعُوا كُلُّ وَاحِدٍ عَنِ طَرِيقِهِ الرَّدِيِّ، فَأَغْفِرَ ذَنْبَهُمْ وَحَطَّيْتَهُمْ.⁴ فَدَعَا إِزْمِيَا بَارُوخَ بْنَ نِيرِيَا، فَكَتَبَ بَارُوخُ عَنْ فَمِ إِزْمِيَا كُلَّ كَلَامِ الرَّبِّ الَّذِي كَلَّمَهُ بِهِ فِي دَرَجِ السَّفْرِ.⁵ وَأَوْصَى إِزْمِيَا بَارُوخَ قَائِلًا، أَنَا مَحْبُوسٌ لَا أَقْدِرُ أَنْ أَذْخُلَ بَيْتَ الرَّبِّ.⁶ فَادْخُلْ أَنْتَ وَأَقْرَأْ فِي الدَّرَجِ الَّذِي كَتَبْتَ عَنْ فَمِي كُلَّ كَلَامِ الرَّبِّ فِي آذَانِ الشَّعْبِ فِي بَيْتِ الرَّبِّ فِي يَوْمِ الصَّوْمِ، وَأَقْرَأْهُ أَيْضًا فِي آذَانِ كُلِّ يَهُودَا الْقَادِمِينَ مِنْ مَدِينَتِهِمْ.⁷ لَعَلَّ تَصْرَعْتَهُمْ يَفْعُ أَمَامَ الرَّبِّ فَيَرْجِعُوا كُلُّ وَاحِدٍ عَنِ طَرِيقِهِ الرَّدِيِّ، لِأَنَّهُ عَظِيمُ الْعَصَبِ وَالْعَيْبُطِ اللَّذَانَ تَكَلَّمَ بِهِمَا الرَّبُّ عَلَى هَذَا الشَّعْبِ. فَفَعَلَ بَارُوخُ بْنُ نِيرِيَا حَسَبَ كُلِّ مَا أَوْصَاهُ بِهِ إِزْمِيَا النَّبِيُّ يَقْرَأَتِيهِ فِي السَّفْرِ كَلَامَ الرَّبِّ فِي بَيْتِ الرَّبِّ.⁹ وَكَانَ فِي السَّنَةِ الْخَامِسَةِ لِيَهُوَاقِيمَ بْنِ يُوشَبَّا مَلِكِ يَهُودَا، فِي الشَّهْرِ التَّاسِعِ، أَنَّهُمْ تَأَدُّوا لِيَوْمِ أَمَامَ الرَّبِّ، كُلِّ الشَّعْبِ فِي أُورُشَلِيمَ وَكُلِّ الشَّعْبِ الْقَادِمِينَ مِنْ مَدِينِ يَهُودَا إِلَى أُورُشَلِيمَ.¹⁰ فَقَرَأَ بَارُوخُ فِي السَّفْرِ كَلَامَ الرَّبِّ فِي بَيْتِ الرَّبِّ فِي مَحْدَعِ جَمْرِيَا بْنِ شَافَانَ الْكَاتِبِ فِي الدَّارِ الْعُلْيَا فِي مَدْخَلِ بَابِ بَيْتِ الرَّبِّ الْجَدِيدِ فِي آذَانِ كُلِّ الشَّعْبِ.¹¹ فَلَمَّا سَمِعَ مِيخَايَا بْنُ جَمْرِيَا بْنِ شَافَانَ كُلَّ كَلَامِ الرَّبِّ مِنَ السَّفْرِ،¹² تَرَلَّ إِلَى بَيْتِ الْمَلِكِ إِلَى مَحْدَعِ الْكَاتِبِ، وَإِذَا كُلُّ الرُّؤَسَاءِ جُلُوسٌ هُنَاكَ. أَلَيْسَامَاغُ الْكَاتِبُ، وَدَلَابَا بْنُ شَمْعِيَا، وَالنَّاتَانُ بْنُ عَكْبُورَ، وَجَمْرِيَا بْنُ شَافَانَ، وَصِدْقِيَا بْنُ حَنِيَا، وَكُلُّ الرُّؤَسَاءِ.¹³ فَأَحْبَرَهُمْ مِيخَايَا بِكُلِّ الْكَلَامِ الَّذِي سَمِعَهُ عِنْدَمَا قَرَأَ بَارُوخُ السَّفْرَ فِي آذَانِ الشَّعْبِ.¹⁴ فَأَرْسَلَ كُلُّ الرُّؤَسَاءِ إِلَى بَارُوخَ يَهُودِيَّيْ بْنِ تَنْبِيَا بْنِ سَلْمِيَا بْنِ كُوشِي قَائِلِينَ، الدَّرَجُ الَّذِي قَرَأْتَ فِيهِ فِي آذَانِ الشَّعْبِ خُذْهُ بِيَدِكَ وَتَعَالَ. فَاحْزَبَ بَارُوخُ بْنُ نِيرِيَا الدَّرَجَ بِيَدِهِ وَأَتَى إِلَيْهِمْ.¹⁵ فَقَالُوا لَهُ، اجْلِسْ وَأَقْرَأْهُ فِي آذَانِنَا. فَقَرَأَ بَارُوخُ فِي آذَانِهِمْ.¹⁶ فَكَانَ لَمَّا سَمِعُوا كُلَّ الْكَلَامِ أَنَّهُمْ خَافُوا تَاطِرِينَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ، وَقَالُوا لِبَارُوخَ، اخْبَارْنَا نُخْبِرُ الْمَلِكَ بِكُلِّ هَذَا الْكَلَامِ.¹⁷ ثُمَّ سَأَلُوا بَارُوخَ، أَخْبِرْنَا كَيْفَ

¹Im vierten Jahr Jojakims, des Sohnes Josias, des Königs in Juda, geschah dies Wort zu Jeremia vom HERRN und sprach: Nimm ein Buch und schreibe darein alle Reden, die ich zu dir geredet habe über Israel, über Juda und alle Völker von der Zeit an, da ich zu dir geredet habe, nämlich von der Zeit Josias an bis auf diesen Tag; ²ob vielleicht die vom Hause Juda, wo sie hören all das Unglück, das ich ihnen gedenke zu tun, sich bekehren wollten, ein jeglicher von seinem bösen Wesen, damit ich ihnen ihre Missetat und Sünde vergeben könnte. ³Da rief Jeremia Baruch, den Sohn Nerias. Derselbe Baruch schrieb in ein Buch aus dem Munde Jeremia's alle Reden des HERRN, die er zu ihm geredet hatte. ⁴Und Jeremia gebot Baruch und sprach: Ich bin gefangen, daß ich nicht kann in des HERRN Haus gehen. ⁵Du aber gehe hinein und lies das Buch, darein du des HERRN Reden aus meinem Munde geschrieben hast, vor dem Volk im Hause des HERRN am Fasttage, und sollst sie auch lesen vor den Ohren des ganzen Juda, die aus ihren Städten hereinkommen; ⁶ob sie vielleicht sich mit Beten vor dem HERRN demütigen wollen und sich bekehren, ein jeglicher von seinem bösen Wesen; denn der Zorn und Grimm ist groß, davon der HERR wider dies Volk geredet hat. ⁷Und Baruch, der Sohn Nerias, tat alles, wie ihm der Prophet Jeremia befohlen hatte, daß er die Reden des HERRN aus dem Buche läse im Hause des HERRN. ⁸Es begab sich aber im fünften Jahr Jojakims, des Sohnes Josias, des Königs Juda's, im neunten Monat, daß man ein Fasten verkündigte vor dem

كَتَبْتُ كُلَّ هَذَا الْكَلَامِ عَنِ فَمِهِ.¹⁸ فَقَالَ لَهُمْ بَارُوحُ، بِعَمِهِ
 كَانَ يَفْرَأُ لِي كُلَّ هَذَا الْكَلَامِ وَأَنَا كُنْتُ أَكْتُبُ فِي السِّفْرِ
 بِالْجُبْرِ.¹⁹ فَقَالَ الرَّؤَسَاءُ لِبَارُوحَ، اذْهَبْ وَاحْتَبِئْ أَنْتَ
 وَإِزْمِيَا وَلَا يَعْلمُ إِنْسَانٌ آيْنَ أَنْتُمَا.²⁰ ثُمَّ دَخَلُوا إِلَى الْمَلِكِ
 إِلَى الدَّارِ وَأَوْذَعُوا الدَّرَجَ فِي مَحْدَعِ أَيْسَامَاعَ الْكَاتِبِ،
 وَأَخْبَرُوا فِي أَدْتِي الْمَلِكِ بِكُلِّ الْكَلَامِ.²¹ فَأَرْسَلَ الْمَلِكُ
 يَهُودِيَّ لِيَأْخُذَ الدَّرَجَ، فَأَحَدَهُ مِنْ مَحْدَعِ أَيْسَامَاعَ الْكَاتِبِ،
 وَقَرَأَهُ يَهُودِيٌّ فِي أَدْتِي الْمَلِكِ وَفِي آدَانِ كُلِّ الرَّؤَسَاءِ
 الْوَاقِفِينَ لَدَى الْمَلِكِ.²² وَكَانَ الْمَلِكُ جَالِسًا فِي بَيْتِ
 السِّتَاءِ فِي الشَّهْرِ التَّاسِعِ، وَالْكَائُونُ فِدَامَهُ مُقَدِّدٌ.²³ وَكَانَ
 لَمَّا قَرَأَ يَهُودِيٌّ ثَلَاثَةَ شَطُورٍ أَوْ أَرْبَعَةً أَنَّ الْمَلِكَ سَقَّهُ
 بِمِزْرَةِ الْكَاتِبِ وَأَلْقَاهُ إِلَى النَّارِ الَّتِي فِي الْكَائُونِ حَتَّى
 قَبِيَ كُلَّ الدَّرَجِ فِي النَّارِ الَّتِي فِي الْكَائُونِ.²⁴ وَلَمْ يَخَفِ
 الْمَلِكُ وَلَا كُلَّ عَبِيدِهِ السَّامِعِينَ كُلَّ هَذَا الْكَلَامِ، وَلَا
 سَقُّوا نِيَابَهُمْ.²⁵ وَلَكِنَّ الثَّانِيَّ وَالثَّلَاثَةَ تَرَجُّوا الْمَلِكَ
 أَنْ لَا يُحْرِقَ الدَّرَجَ فَلَمْ يَسْمَعْ لَهُمْ.²⁶ بَلْ أَمَرَ الْمَلِكُ
 يَزَحْمَيْلَ ابْنَ الْمَلِكِ، وَسَرَابَا بْنَ عَزْرَيْلَ، وَسَلْمِيَا بْنَ
 عَنْدَيْلَ أَنْ يَقْبِضُوا عَلَى بَارُوحَ الْكَاتِبِ وَإِزْمِيَا النَّبِيِّ،
 وَلَكِنَّ الرَّبَّ حَبَّاهُمَا.²⁷ ثُمَّ صَارَتْ كَلِمَةُ الرَّبِّ إِلَى إِزْمِيَا
 بَعْدَ إِحْرَاقِ الْمَلِكِ الدَّرَجَ وَالْكََلَامِ الَّذِي كَتَبَهُ بَارُوحُ عَنِ
 فَمِ إِزْمِيَا،²⁸ عِذُّ فَحْدٌ لِنَفْسِكَ دَرَجًا آخَرَ، وَاكْتُبْ فِيهِ كُلَّ
 الْكَلَامِ الْأَوَّلِ الَّذِي كَانَ فِي الدَّرَجِ الْأَوَّلِ الَّذِي أَحْرَقَهُ
 يَهُوْيَاقِيمُ مَلِكُ يَهُودَا.²⁹ وَقُلْ لِيَهُوْيَاقِيمَ مَلِكُ يَهُودَا، هَكَذَا
 قَالَ الرَّبُّ، أَنْتَ قَدْ أَحْرَقْتَ ذَلِكَ الدَّرَجَ قَائِلًا، لِمَاذَا كَتَبْتُ
 فِيهِ، مَجِيئًا يَجِيءُ مَلِكٌ بَابِلَ وَتُهْلِكُ هَذِهِ الْأَرْضَ وَبِلَانِي
 مِنْهَا الْإِنْسَانَ وَالْحَيَوَانَ.³⁰ لِذَلِكَ هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ عَنِ
 يَهُوْيَاقِيمَ مَلِكِ يَهُودَا، لَا يَكُونُ لَهُ جَالِسٌ عَلَى كُرْسِيِّ
 دَاوُدَ، وَتَكُونُ جُنَّتُهُ مَطْرُوحَةً لِلْحَرِّ تَهَارًا وَلِلْبَرِّ
 لَيْلًا.³¹ وَأَعَافِيَهُ وَسَلَّهُ وَعَبِيدَهُ عَلَى إِيْمِهِمْ، وَأَجْلِبْ عَلَيْهِمْ
 وَعَلَى سُكَّانِ أُورُشَلِيمَ وَعَلَى رِجَالِ يَهُودَا كُلِّ السَّرِّ
 الَّذِي كَلَّمْتُهُمْ عَنْهُ وَلَمْ يَسْمَعُوا.³² فَأَحَدَ إِزْمِيَا دَرَجًا آخَرَ
 وَدَفَعَهُ لِبَارُوحَ بْنِ نِيرِيَا الْكَاتِبِ، فَكَتَبَ فِيهِ عَنِ فَمِ إِزْمِيَا
 كُلَّ كَلَامِ السِّفْرِ الَّذِي أَحْرَقَهُ يَهُوْيَاقِيمُ مَلِكُ يَهُودَا بِالنَّارِ،
 وَزَيْدَ عَلَيْهِ أَيْضًا كَلَامٌ كَثِيرٌ مِنْهُ.

HERRN allem Volk zu Jerusalem und allem Volk, das aus den Städten Juda's gen Jerusalem kommt.¹⁰ Und Baruch las aus dem Buche die Reden Jeremia's im Hause des HERRN, in der Kapelle Gemarjas, des Sohnes Saphans, des Kanzlers, im obern Vorhof, vor dem neuen Tor am Hause des HERRN, vor dem ganzen Volk.¹¹ Da nun Michaja, der Sohn Gemarjas, des Sohnes Saphans, alle Reden des HERRN gehört hatte aus dem Buche,¹² ging er hinab in des Königs Haus, in die Kanzlei. Und siehe, daselbst saßen alle Fürsten: Elisama, der Kanzler, Delaja, der Sohn Semajas, Elnathan, der Sohn Achbors, Gemarja, der Sohn Saphans, und Zedekia, der Sohn Hananjas, samt allen Fürsten.¹³ Und Michaja zeigte ihnen an alle Reden, die er gehört hatte, da Baruch las aus dem Buche vor den Ohren des Volks.¹⁴ Da sandten alle Fürsten Judi, den Sohn Nethanjas, des Sohnes Selemjas, des Sohnes Chusis, nach Baruch und ließen ihm sagen: Nimm das Buch daraus du vor dem Volk gelesen hast, mit dir und komme! Und Baruch, der Sohn Nerias, nahm das Buch mit sich und kam zu ihnen.¹⁵ Und sie sprachen zu ihm: Setze dich und lies, daß wir es hören! Und Baruch las ihnen vor ihren Ohren.¹⁶ Und da sie alle die Reden hörten, entsetzten sie sich einer gegen den andern und sprachen zu Baruch: Wir wollen alle diese Reden dem König anzeigen.¹⁷ Und sie fragten Baruch: Sage uns, wie hast du alle diese Reden aus seinem Munde geschrieben?¹⁸ Baruch sprach zu ihnen: Er sagte vor mir alle diese Reden aus seinem Munde, und ich schrieb sie mit Tinte ins Buch.¹⁹ Da sprachen die Fürsten zu Baruch:

Jeremiah 36

Gehe hin und verbirg dich mit Jeremia, daß niemand wisse, wo ihr seid.²⁰ Sie aber gingen hin zum König in den Vorhof und ließen das Buch behalten in der Kammer Elisamas, des Kanzlers, und sagten vor dem König an alle diese Reden.²¹ Da sandte der König den Judi, das Buch zu holen. Der nahm es aus der Kammer Elisamas, des Kanzlers. Und Judi las vor dem König und allen Fürsten, die bei dem König standen.²² Der König aber saß im Winterhause, im neunten Monat, vor dem Kamin.²³ Wenn aber Judi drei oder vier Blatt gelesen hatte, zerschnitt er es mit einem Schreibmesser und warf es ins Feuer, das im Kaminherde war, bis das Buch ganz verbrannte im Feuer,²⁴ und niemand entsetzte sich noch zerriß seine Kleider, weder der König noch seine Knechte, so doch alle diese Reden gehört hatten,²⁵ und wiewohl Elnathan, Delaja und Gemarja den König baten, er wolle das Buch nicht verbrennen, gehorchte er ihnen doch nicht.²⁶ Dazu gebot noch der König Jerahmeel, dem Königssohn, und Seraja, dem Sohn Asriels, und Selemja, dem Sohn Abdeels, sie sollten Baruch, den Schreiber, und Jeremia, den Propheten, greifen. Aber der HERR hatte sie verborgen.²⁷ Da geschah des HERRN Wort zu Jeremia, nachdem der König das Buch und die Reden, so Baruch geschrieben aus dem Munde Jeremia's, verbrannt hatte, und sprach:²⁸ Nimm dir wiederum ein anderes Buch und schreib alle vorigen Reden darein, die im ersten Buche standen, welches Jojakim, der König Juda's, verbrannt hat,²⁹ und sage von Jojakim, dem König Juda's: So spricht der

Jeremiah 36

HERR: Du hast dies Buch verbrannt und gesagt: Warum hast du darein geschrieben, daß der König von Babel werde kommen und dies Land verderben und machen, daß weder Leute noch Vieh darin mehr sein werden?³⁰ Darum spricht der HERR von Jojakim, dem König Juda's: Es soll keiner von den Seinen auf dem Stuhl Davids sitzen, und sein Leichnam soll hingeworfen des Tages in der Hitze und des Nachts im Frost liegen;³¹ und ich will ihn und seinen Samen und seine Knechte heimsuchen um ihrer Missetat willen; und ich will über sie und über die Bürger zu Jerusalem und über die in Juda kommen lassen all das Unglück, davon ich ihnen geredet habe, und sie gehorchten doch nicht.³² Da nahm Jeremia ein anderes Buch und gab's Baruch, dem Sohn Nerias, dem Schreiber. Der schrieb darein aus dem Munde Jeremia's alle die Reden, so in dem Buch standen, das Jojakim, der König Juda's, hatte mit Feuer verbrennen lassen; und zu denselben wurden dergleichen Reden noch viele hinzugetan.